

MODA PRIMĂVERII '89

Cine dicta tendințele modei de-atunci? Ca și în zilele noastre, designerii de la marile case de modă ale lumii. Atăta doar că la reviste de specialitate străine nu te puteai abona ori să se bucure de admirație și dragoste (că a-i fi spus în public cuiva că e „sexy”, semăna mai curând a jignire decât a laudă).

Fără telenovele și distracții cu și de fițe, tricoută și croșetate femeile în disperare. Acasă și la lucru (căci toți aveau locuri de muncă și dacă muncă nu peste tot se făcea), la lumina lămpii cu petrol ori în tramvai.

Cât despre sursele de inspirație o revistă Burda sau un catalog Neckerman, adus de rudele din străinătate, erau prilej de prietenii și cunoștințe mai eficiente ca orice chat. Circula dintr-o mână într-alta până-și ferfeneau foile.

Singura publicație cu pagini de modă era revista Femeia, editată de Consiliul Național al Femeilor. Prezentăm în cele ce urmează recomandările ei de specialitate pentru moda de primăvară și sfaturile de înfrumusețare (la domiciliu) din luna aprilie.

Practic, decent, în culori sobre, de o „eleganță rafinată”, „ansamblul” fustă-taior era „vedetă” indiferent de anotimp. FOTO: Revista Femeia '89

Taiorul, piesa de rezistență

După dorințele Tovarășilor, veșmintele sexului frumos erau sobre, fără a expune prea mult părțile corpului, fiind confecționate din materiale având culori cât mai „decente”. Nu era bine să ieși în evidență, nici măcar prin hainele pe care le îmbrăca! Modestia era calitate bine cultivată de partid!

Modelele „Femeii” erau anonime, fără notorietatea și popularitatea de care se bucură astăzi „manechinele” mai mult sau mai puțin talentate și dotate pentru meseria „modelling-ului”. Le recunoșteau în revistă părinții, rudele și prietenii. A prezenta moda putea fi sarcină de serviciu ori... obștească.

Iată cum arăta „Cronica modei” din luna aprilie 1989, conform revistei Femeia: „Pledăm conținut pentru veșmântul cel mai practic și, în același timp, de o eleganță rafinată, ansamblul fustă-taior, purtabil, cu excepția zilelor caniculare ale verii, permanent, deci toamna, primăvara și chiar iarna sub mantou, precum și la toate orele zilei, dimineața la serviciu, după-amiaza la plimbare sau la spectacol.

Firește, ansamblul acesta, așa cum biheștim, apărut la început de secol, este replica feminină a costumului masculin.

Ceea ce ne uimește însă în primăvara aceasta este ambiția creatorilor de modă de a face din aceste piese clasice haine parcă noi, cu alură neașteptată, dar, precum vedeți și dumneavoastră, neobișnuit de atrăgătoare prin frumusețea lor.” Creatoarea de modă Felicia Chivu, de la Cooperativa „Arta Textilă”, încearcă să ne convingă că hainele deosebit de moderne se inscriu în linia „retro”.

(Continuare în pag. a II-a)

JURNALUL ZILEI

Sâmbătă, 15 aprilie, propaganda spunea că pionierii împreună cu șoimii patriei se bucură nespuse de plata datoriei externe, și că „cei mai tineri cetățeni” nu mai vor împrumuturi de la băncile străine.

Declarații de iubire pionierească

În acea zi, la București a avut loc sesiunea de comunicări cu tema „Rolul hotărâtor al tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, în fundamentarea, orientarea și îndrumarea activității Organizației Pionierilor ca școală de educare și formare

comunistă, patriotică, revoluționară, a celei mai tinere generații a patriei”. Subiectul zilei, ca și al zilelor trecute – plata datoriei externe – n-avea cum fi evitat de vorbitori. „Cu profundă mândrie patriotică și satisfacție, cea mai tânără generație a țării a luat cunoștință de marea izbândă a poporului român, sub conducerea partidului comunist – lichidarea datoriei externe – și exprimă aleasă recunoștință și nemărginită preuire față de conducătorul de geniu al României socialiste, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, președintele Republicii.”

(Continuare în pag. a II-a)

Istoria partidului povestită de Nicolae Ceaușescu

În anul 1989, mitul referitor la legitimitatea preluării și deținerii puterii politice de Partidului Comunist Român se regăsea în mod constant în discursurile lui Nicolae Ceaușescu. Cum prezenta Ceaușescu în expunerile sale din ultimii ani istoria PCR, se știe. Reieșea că partidul era continuatorul „zbuclimărilor lupte de eliberare socială și națională” din întreaga istorie. Iar el, Ceaușescu, „chintesența” eroilor naționali, „fusesse conducătorul revoluției populare care-l adusese la cârma României.

În scopul menținerii sale în fruntea partidului-stat, sub formă de salvator al patriei, Ceaușescu a folosit în mod frecvent marota propagandistică a legitimității într-un mod pseudo-istoric, fiind influențat în acest sens și de anturajul său.

Practic a existat o diferență enormă între realitatea istorică și poveștile transmise/impuse națiunii române de la vârful elitei politice a țării, referitor la faptele săvârșite de „ilegalității” PCR în perioada interbelică și în cursul celui de-al doilea război mondial.

În 1957, Gheorghe Gheorghiu-Dej și Nicolae Ceaușescu i-au prezentat liderului vietnamez, Ho Și Min, o istorie edulcorată a PCR, cu influențe romantice de tip sovietic și hollywoodian. Astfel în cursul întrevăderii din ziua de 19 august, Gheorghe Gheorghiu-Dej l-a rugat pe Nicolae Ceaușescu să-i relateze lui Ho Și Min despre evenimentele care au marcat evoluția PCR de la înființarea sa până atunci.

Întreaga poveste relatată de Nicolae Ceaușescu la 19 august 1957 a

avut următorul conținut: „De la înființare, PCR a avut numai patru ani activitate legală, apoi a fost pus în ilegalitate.

În ilegalitate a organizat o serie de acțiuni împotriva fascismului. Luptele din februarie 1933 au marcat un moment hotărâtor în viața partidului.

În fruntea luptelor au stat tov. Gheorghiu-Dej și Chivu Stoica. Luptele s-au desfășurat sub semnul unității clasei muncitoare.

În 1935 (s-au înregistrat) succese în organizarea frontului popular. Partidul a reușit un important succes în lupta împotriva războiului.

În 1944, organizarea Frontului Unic Muncitoresc.

(Continuare în pag. a II-a)

JURNALUL OMULUI SIMPLU

„Pe vremea aia cosmetica era foarte bănoasă”

În 1989, Sorina Vulpan avea 21 de ani. „Tot anul am mers la un curs de calificare organizat de Cooperativa Igiena împreună cu Ministerul Învățământului. Aveam ore de dermatologie, de chimie cosmetică, iar practica o făceam la un salon aflat pe Bătești, în apropiere de Ambasadă Americii. Cosmetica se învăța într-o vreme la o școală postliceală care se desființase. Am vrut să fac acest curs, pentru că aveam o vecină care făcuse acea post-liceală; acum lucra la un salon cosmetic de la Casa de Modă și era tot timpul foarte aranjată.

Eu lucrasem în Igiena pe financiar, dar cât timp a durat cursul n-am mai mers la serviciu. Zi de zi învățam, cu excepția duminicilor. Era nevoie de noi cosmeticiene, pentru că urma să se dea în folosință noi blocuri, care aveau la parter, printre altele, și saloane de cosmetică. Mi-a plăcut foarte mult, am învățat să fac rețete de creme, pentru că pe vremea aia nu se găseau atât de multe cosmetice ca azi. Din lanolină și vitamine făceam cremă pentru masaj facial. Preparam chiar și ceara de epilare, din ceară de albine de la Apimondia și colofoniu. Mi-aduc aminte că prima clientă care a venit la mine la epilare era o cunoștință și eram foarte stresată, pentru că era destul de complicat cu

epilatul: fâșia trebuia să fie nici foarte grosă, nici foarte subțire, ca să poată fi luată bine.

Exersam pe colege diverse tehnici. Știu că dacă ne prindea că ne pensăm singure ne dădea peste mână; când trași firul, trebuie să o faci în sensul în care crește și, practic, nu ai cum să faci bine lucrul ăsta asupra ta. Fiecare dintre cursante avea o trusă dotată cu un bol de porțelan, o casoleță metalică pentru comprese, un păhăruț de ochi cumpărat de la Tehnica Medicală, în care pregăteam vopsea de gene și sprâncene.

(Continuare în pag. a I-a)

RESTITUIRI

Dan Deșliu aprecia că România devenise un lagăr în aer liber

Departamentul Securității Statului Unitate Specială „R” Secret Aprilie 1989

Vă raportăm că postul de radio Vocea Americii a difuzat în cadrul programului în limba română, din data de 7 aprilie 1989, partea a treia din comentariul lui Dorin Tudoran despre scrisoarea de protest a poetului Dan Deșliu; în continuare, integral, materialul difuzat:

Dorin Tudoran: „Dar copiii!, întreabă Dan Deșliu spre finalul enumerării acelor realități care compun ceea ce poetul numește dezastrul național. Iată ce-i scrie Dan Deșliu, referitor la copii, președintele Nicolae Ceaușescu!”

Poate chiar nu vi s-a spus nimic în acest sens, după cum n-ați știut,

pare-se, adevărul despre deșeurile poluante din afacerea Sulina. Poate nu vi s-a spus că cunoștință că se vând contra franci francezi, lire englezești etc. chiar și copii, fii și fiice ale acestei țări, copii încă neștiutori, cum îndrăznesc să presupună că veți fi fost odată chiar și dumneavoastră, domnule președinte. Mă gândesc că nu s-ar fi putut întâmpla, dacă o asemenea afacere ar fi fost întreprinsă, de pildă, în timpul domniei regelui Ferdinand. Imi permit să observ că și dv., și cel ce semnează aceste rânduri ne-am născut în acea perioadă. Evitând speculațiile, voi aminti doar că am avut prilejul să-l văd pe urmașul lui Ferdinand, întregitorul, Carol al II-lea, circulaud nu o dată pe Calea Victoriei, ca pieton cu 2-3 aghiotanți în preajmă.

Dorin Tudoran: „Ce observă azi Dan Deșliu, și nu doar pe Calea Victoriei? Să-l ascultăm!”

Iar azi, la apropierea automobilului prezidențial, precedat de sirene asurzitoare, milițieni și agenți în civil, tot mai numeroși pe zi ce trece, fluieră ca la foc, opresc pietonii de pe trotuare, îi împing prin curți, prin ganguri, pe străzi laterale, mărind senzația de lagăr în aer liber. Am refuzat și voi refuza în continuare să mă supun acestui tratament injositor, acestei încercări brutale de a ne muta brusc din condiția de concetățeni, de chiar tovarăși ai dumneavoastră, în aceea de gunoi care trebuie ascuns grabnic, undeva, când vin boierii.”

Dorin Tudoran: „Iată, în continuare, atât motivele pentru care

Dan Deșliu refuză să se supună acestui tratament, cât și opiniile sale despre aceste abuzuri”. Pentru că, în fond, cei supuși acestui tratament sunt la urma urmelor poporul, această entitate foarte greu de precizat și mai ales de consultat, în numele căruia se săvârșesc cele mai diverse abuzuri, încălcări ale legalității, ale Constituției, de la violarea corespondenței la neîndeplinirea deliberată a obligațiilor asumate în cadrul unor convenții internaționale.

Dorin Tudoran: „Nu există, totuși, în România o Constituție?”

„Ba da, însă este Constituția RSR, în concepția dv., altceva decât un petec de hârtie?”

(Continuare în pag. a II-a)

DIN ESTUL SĂLBATIC

Moldovenii „exportau” crime și violuri

Iașul infracțional al primelor luni ale anului 1989. Cele mai des întâlnite infracțiuni? Evident, furturile. Dar nu lipseau nici omorurile, tâlhăriile, violurile, agresiunile domestice deosebite, ca și potlogăriile de tot felul, ce priveau în mod evident partea materială. Avutul obștesc.

Al „tutului” oamenilor muncii. Nu trebuie să fi trăit atunci, săracii în care îi adusese comunismul pe ro-

mâinii de rând se simte fie și numai parcurgând filă cu filă rechizițiile proceselor penale. Scoarțele îngălbenite de vreme, pictate de literele mașinilor de scris sovietice, scapă dintr-o dată din mâinile celor care le țineau și ciocan din România. Se fura, cum am spus, de sărăcie, se fura din invidie, se fura de la Colectivă, porumb, grâu, rapiță, orice. Cu tractorul, cu remorca.

niste, al funcționării inadecvate a CAP-urilor și IAS-urilor, de unde se fura ca-n codru. Ca și din fabrici și uzine, de altfel, acestea din urmă fiind și mândria purtătorilor de seceră și ciocan din România. Se fura, cum am spus, de sărăcie, se fura din invidie, se fura de la Colectivă, porumb, grâu, rapiță, orice. Cu tractorul, cu remorca.

(Continuare în pag. a II-a)

Scrisoare de mulțumire

În septembrie 1988, Lorenzo Renzi, profesor de filologie romanică, de limbă și literatură română la Universitatea din Padova, o invitase pe Ana Blandiana să țină lecții la Universitatea respectivă, dar poeta nu a onorat invitația. Pentru că autoritățile de la București nu i-au dat voie să vină, a scris ulterior profesorul italian. Acesta a popularizat în Italia cazul Anei Blandiana. La 15 aprilie 1989, poeta i-a scris lui Renzi o scrisoare de mulțumire, al cărei conținut îl redăm în continuare.

București, 15 aprilie 1989
Stimate Domnule Profesor,
Ar fi dificil de găsit o relație mai stranie și mai emoționantă decât cea stabilită între noi în ultima jumătate

de an de când, după interdicția mea, ați decis să fiți, cu atăta altruism, unul dintre punctele mele de sprijin într-un univers aproape străin. Pentru că Dvs. ați făcut mult mai mult decât să-mi traduceți și să-mi analizați paginile și chiar mai mult decât a vă înălța vocea în apărarea mea. Dvs. m-ați convins că solidaritatea intelectuală nu este o utopie, ci o realitate concretă și chiar eficientă. Mă îndoiesc că puteți înțelege în ce măsură inițiativele Dvs. pentru amă susține au fost importante pentru mine în această perioadă. Un scriitor care a pierdut dreptul de a vorbi devine ceva patetic și ridicol, asemenea unei imagini căreia i s-a luat sunetul la televizor. Vorbind despre mine, Dvs. ați vorbit în locul meu și mi-ați

rezervat așfel numai aspectul dramatic al situației. Într-o lume dominată, pe de o parte, de forța brută și, pe de altă parte, de valorile materiale, iată că fragilul cuvânt poate încă totuși avea un rol determinant. Pentru această descoperire și pentru această convingere trebuie să vă mulțumesc, în primul rând, așa cum vă mulțumesc pentru faptul că – dacă situația mea se va ameliora – această schimbare se va datoră și eforturilor Dvs. De altfel, ceva pare să se miște, cel puțin aparent. La 3 martie, cu ocazia aniversării unei jumătăți de an de interdicție, am scris o scrisoare (pe care v-o trimit în copie) șefului statului.

(Continuare în pag. a II-a)

JURNALE PERSONALE

15 APRILIE

Apare, în Le Monde, apelul Doinei Cornea.

Monica Lovinescu, Pragul. Unde scurte V, București, Humanitas, 1995, p. 160

Pe la 10:00, o scurtă ședință în care Popășteanu face diverse comunicări. În redacție se face puțină ordine, se mai aruncă din cărțile, revistele și ziarele strânse de-a lungul anilor și care au ajuns să ne sufocă; nu se oprește decât ce este absolut util.

Marian Ștefan, „Trăite, văzute, auzite” (1967-1989), București, Editura Oscar Print, 2004, p. 190

Vineri, vizita lui Anghel D. al cărui roman recent apărut îl prezintă la IPSRUM. Prilej de a mă lega încă o

dată, solemn, să nu mai particip la asemenea „acțiuni” câte zile o aveți: o sală împuțită de ședințe și un public rudimentar de vreo treizeci de oameni blazați, oboșiți, flămânzi, murdari. Până la plecarea trenului apoi, la noi.

Rodu Ciobanu, Târmul țării. Jurnal 1985-1990, Deva, Emia, 2004, p. 176

A plouat mai toată noaptea. Pe la 4 se oprește. Am dormit pe fragmente, pauze lungi, vise nici într-un caz paradidactice. Pe mama o visez de două ori. O dată ostrig disperat, nu știu cine m-a speriat și o chem în ajutor. Mă trezesc îngrozit. Adorm după o oră în fărâșul ploii. O visez iar, cu o jachetă neagră, așa cum era cea cu care a fost înmormântată, dar cu o fustă mai deschisă. E subțire, frumoasă. Mi-e dragă, să mă topecș și eu îi sunt drag.

(Continuare în pag. a II-a)

ISTORIA PARTIDULUI POVESTITĂ DE NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. 1)

În înlăturarea forțelor reacționare, un rol important a jucat tov. din închisori, forțele patriotice, armata, toate acestea sub conducerea PCR.

Numărul membrilor de partid la eliberarea mic. Circa 1.000. Partidul a suferit mult în ilegalitate, în special cadrele au fost decimate.

Răsturnarea lui (Ion) Antonescu, înfruntarea de forțele interne sub conducerea PCR.

Burghezia a căutat să-i înlătorească din guvern pe reprezentanții PCR.

Datorită acțiunilor maselor, datorită Frontului Unic Muncitoresc s-a reușit să se deosească manevrele reacțiunii. Masele țărănești au trecut la luarea pământurilor de la moșieri.

În 1948 s-a realizat partidul unic muncitoresc. Majoritatea PSD a fost pentru unire. O grupă infimă a fost contra. Noi am înfruntat primii partidul unic. Rolul partidului a crescut după unificare. După unificare aveam un milion de membri. A pătruns în partid o serie de elemente mic burghize și burghize. Acesta era un pericol pentru partid.

Pătrunderea elementelor dușmane, înlesnita de deviatori. Deviatorii au adoptat o linie lichidatoristă.

În 1948 s-a trecut la verificarea membrilor de partid. Au rămas în partid cca 500.000.

Compoziția partidului, înainte de verificare, era de 38% muncitori.

S-a dat atenție întăririi compoziției sociale. S-a întărit compoziția cadrelor de partid. În 1952 au fost înlăturați deviatorii. Aceasta a avut o mare influență în viața de partid. În perioada când grupul antipartidic era în conducere, munca colectivă, controlul partidului au fost aproape inexistente. (..)

După înlăturarea deviatorilor au fost introduse normele leniniste în viața de partid. Au început alegerile de partid. Pe tarâm economic au fost luate măsuri serioase care au dus la îmbunătățirea nivelului de trai.

În 1955, Congresul al II-lea al Partidului. Aici s-a analizat activitatea Partidului și s-a adoptat un program vast. Azi (19 august 1957 - n.r.) avem 660.000 de membri de partid și can-

Scrisă și rescrisă de mai multe ori, varianta oficială din '89 a istoriei partidului exagera meritele tânărului Ceaușescu, atribuindu-i un rol mai mare decât avusese în realitate.

didai, din care 300.000 de muncitori. Femeile sunt cca. 18%.

După Congresul al II-lea s-a pus un accent și mai mare pe întărirea compoziției partidului.

Tezele Congresului al II-lea au fost confirmate și de Congresul al XX-lea al PCUS. Prelucrarea documentelor Congresului al XX-lea al PCUS au fost legate (sic!) de hotărârile Congresului al II-lea al PMR. Prelucrarea documentelor Congresului al XX-lea s-a făcut în mod organizat, spre deosebire de cum s-a făcut în Polonia și în Ungaria. Evenimentele ulterioare au dovedit justetea măsurilor noastre.

După Congresul al II-lea, sectorul socialist în agricultură s-a dublat. S-au luat măsuri de îmbunătățire a

sistemului de salarizare. Au fost desființate cotele obligatorii de producere de cereale. Desființarea cotelor se vede de pe acum că este o măsură justă. Deși s-au desființat cotele, fondul central de cereale este asigurat. S-a dat atenție deosebită G. [șopodărilor] A. [gricole] de J. [tat] și creșterii producției acestora. De subliniat că, la noi, în timpul evenimentelor din Ungaria au intrat 300 de m. [embri] d. [e] p. [artid] din care 80% muncitori.

Evenimentele din Polonia și Ungaria au dus și la noi la unele fenomene negative, și anume, aceea de a lungea pe calea liberalizării în literatură. Marea majoritate a intelectualilor de la noi a avut însă o poziție justă. De remarcat că intelectualitatea maghia-

ră din țara noastră a avut, de asemenea, o atitudine justă. Și în Biroul Politic am avut două cazuri: Miron Constantinescu și Iosif Chișinevschi. El au vrut să împingă partidul pe drumul liberalismului."

Gheorghe Gheorghiu-Dej a intervenit de mai multe ori în timpul prezentării respective, pentru a face anumite precizări, dar nu a contrazis afirmațiile lui Nicolae Ceaușescu. Mai mult decât atât, Gheorghiu-Dej a recunoscut că „războiul a surprins partidul neorientat” și că, după aceasta (22 iunie 1941 - n.r.) s-a început treptat orientarea partidului."

Este evident faptul că realitatea respectivă a creat permanent probleme de imagine nomenclaturistilor PCR. Aceștia au încercat mereu, cu ajutorul aparatului de propagandă pe care l-au dezvoltat după 23 august 1944, să fie recunoscuți de națiunea română drept salvatori ai patriei.

Deoarece cunoșteau foarte bine căți agenți sovietici/comuniști se aflau în România la 23 august 1944 și ce rol au avut aceștia, liderii sovietici nu au acceptat mistificarea adevărului de conducerea PCR. Autoritățile de la Moscova au reamintit, ori de câte ori a fost necesar, despre rolul primordial pe care l-a avut Armata Roșie în aducerea la putere a sectanților PCR. Pentru a contracara acest argument, Emil Bodnăraș a menționat, în luna octombrie 1959, într-o ședință a conducerii partidului, despre numărul infim al bolșevicilor care au preluat puterea în Rusia la 7 noiembrie 1917, situația respectivă fiind comparabilă cu cea în care se găseau cei aproape 1.000 de comuniști români la 23 august 1944.

În concluzie, membrii PCR erau incapabili să acționeze singuri pentru înlăturarea cu succes de la putere a marșalului Ion Antonescu.

Dorința liderilor PCR de a fi autori veritabili ai unei lovituri de stat în România s-a îndeplinit la finele anului 1989. Aceasta s-a soldat, printre altele, cu lichidarea lui Nicolae Ceaușescu și schimbarea denumirii partidului pe care îl conducea, precum și cu o „reorientare treptată” a PCR spre alte forme de organizare.

Dr Petre OPRIȘ

RESTITUIRI

Dan Deșliu aprecia că România devenise un lagăr în aer liber

(Urmare din pag. 1)

Nu cred, fiindcă altminteri n-ar mai tropăi buldozerul zi și noapte prin casele și curțile atâtor gospodării proprietate personală din orașele și satele românești. Nu cred, fiindcă am avut parte și eu de niște experiențe care mă întăresc în convingerea mea că multe prevederi constituționale sunt eludate sistematic.

Dorin Tudoran: „Chiar poate da poezia unele exemple concrete, sau preia așa, niște zvonuri? Da, Dan Deșliu poate oferi președintelui Nicolae Ceaușescu astfel de exemple. Ascultați-l!”

Nu prea demult s-a recurs la o inscenare menită să-mi tulbure grav viața familială, folosindu-se fragmente de convorbiri telefonice și scrisori, unele neajunse niciând la destinație. Totul prelucrat migălos și, evident, cu mijloace tehnice ultramoderne de către marii specialiști în așa ceva. Dvs. sustineți că demersurile externe pentru respectarea acordurilor pe care le-ați semnat cu propria mână înseamnă amestec în treburile țării. Dar intrarea bivului metalic într-o gospodărie, dar cizmele cu care se clcă sufletul unei familii? Acestea cum propuneți să le numim, domnule președinte?

Dorin Tudoran: „Firește, întrebare pur retorică. Poetul oștie, nu așteaptă răspuns, ci explică singur despre ce este

vorba, să-l ascultăm deci pe Dan Deșliu”.

Dar dumneavoastră acționați invariabil cu voce de la popor, în numele acestuia. O mână de inși corupți și înspăimântați până în măduva oaselor confecționează mesaje, telegrame, aclamații pe bandă, ca să dovedească ce? Că sunteți cel mai iubit fiu al poporului. Și ei, și toți ceilalți acționează sub imperiul fricii. Căci așa, da, ați reușit, la cel mai înalt nivel să băgați groza în oameni. Dar, totodată, doriți să apăreți drept cel mai iubit. Larăși imposibil, domnule președinte. De când lumea, dragostea și frica nu fac așa. Teama nu admite celălalt sentiment. Teama, dimpotrivă, stărnește se pare că știți ce, altminteri cum s-ar explica paza extraordinară de zi și noapte? Sunteți, domnule președinte, neindoielnic, cel mai păzit fiu al poporului...

Dorin Tudoran: „Îi confirmă Dan Deșliu lui Nicolae Ceaușescu în scrisoarea deschisă pe care i-a adresat-o, al cărei text integral, vă reamintim, am început să-l difuzăm de miercuri, 5 aprilie. Multumindu-i lui Victor Ștengaru pentru citirea pasajelor, Dorin Tudoran vă spune la revedere și va aștepta pe mâine, când vom merge mai departe pe firul acestei scrisori”!

Cartea Albă a Securității, Istorie literare și artistică (1969-1989), București, Serviciul Român de Informații, 1996, p. 433-434

JURNALUL OMULUI SIMPLU

„Pe vremea aia cosmetica era foarte bănoasă”

(Urmare din pag. 1)

Mai aveam pensule, trusă de machiaj, o pensetă, o paletă de lemn și o cratiță pentru ceară, plante medicinale și miere, carbonat de calciu, carbonat de magneziu. Foloseam ce creme se găseau pe atunci, Miraj, Farmec, Pel-Amar (asta nici nu mai e acum pe piață), dar și lapte praf, ulei de porumb și de măsline, ulei de mizdale, țărâțe, suc de morcovi. Lucram mult pe bază de produse naturale și de aceea am avut multe lecții despre efectele diverselor fructe asupra pielii, că unul e astringent, că unul hrănește etc. Uite, de exemplu, o rețetă de emulsie pen-

tru ten uscat și normal, pe care noi o preparam acolo: se topește baie de apă 5 g de lanolină cu 15 g de vaselină, 80 g de parafină, 5 g unt de cacao și 1,5 g colesterol, până la omogenizare. Apoi se incorporează 0,3 g de borax. Se mai pot adăuga 5 g de vitamina A uleioasă și 10 g de vitamina F soluție.

Fiecare clientă avea o fișă a pielii, unde notam la ce face alergii, ce regim alimentar are și ce îi recomandam să folosească în continuarea tratamentului pe care îl făcea la noi.

Veneau multe femei la salonul ăsta, era central și veneau doamne sus-puse. Profesoara noastră, Anda,

era prietenă cu Dana Năstase, care se aranja la salonul din Bățiștei. Parcă eram fabrică, aveam foarte multe cliențe și se lucra incontinuu. Angajatele de la Igiena erau mereu elegante, coafate; acum am prietene cosmeticiene care se duc degeaba la serviciu, pentru că femeile nu mai vin la salon.

Pe vremea aia, cosmetica era foarte bănoasă. Mă gândeam să dau la ASE, dar o cosmeticiană își rezolva toate problemele, că știa o groază de lume, și avea și bani. În lumea aia gri, salonul de cosmetici era o insulă colorată.”

(a consemnat Irina MUNTEANU)

DIN ESTUL SĂLBATIC

MOLDOVENII „EXPORTAU” CRIME ȘI VIOLURI

(Urmare din pag. 1)

Se făceau dispărute și animale care erau sacrificate, se sustrăgea benzină de la întreprinderi, se chiu-lea la munca de la CAP, faptă care se lăsa chiar cu bătaie, cum am găsit într-un rechizitoriu: bătaie între comuniști mai mult sau mai puțin pătrunși de filonul „mariei ideologii”. Se trăgeau țepe statului: delapidări, șmenuri, ca și acum. Însă, pe atunci erau făcute mai cu teamă, cu un tupeu ceva mai atenuat, poate și de frica pedepselor, mult mai „serioase”. Gestionari frauduloși, găinari, tâlhari, bătași, prostituate existau și atunci în zona Moldovei, ca și astăzi, doar că obiectul muncii era un pic altul. Existau și atunci agresiuni grosolane, cu furca, cu toporul ce se lăsau cu dinți scoși, cu capete zdrobite, cu luxații, spitalizări. Moldovenii erau și atunci foarte productivi la acest capital. Adevărați „eroi” ai muncii socialiste în brânșă.

Violuri executate pe imasă, la lumina serii, după ieșirea de la fabrică din schimbul doi. Se remarcă însă și un fenomen ce pare un pic straniu unui român, să spunem, din sudul țării. Moldova a fost dintotdeauna un ținut mai sărac. Așa că moldovenii mergeau și popula marile orașe din vestul țării, unde comiteau infracțiuni „cu duimul”. Vestul țării reprezenta pentru ei „Occidentul României”. Moldova exporta, astfel, muncitori, dar și prostituate, asasinii. Chiar și meserii: pe aceea de cioban, de pildă, înspre vestul ceva mai îmbelșugat al patriei socialiste.

Moldovenii și șarma

Se ajunseser până acolo încât circula următorul banc, redat cu aproximările de rigurozitate. Atât de multe moldoveni circula cu trenul spre Timișoara, Brașov sau Cluj, de exemplu, încât unii dintre ei, fie în încăpău, fie în mod deliberat (fraudulos) urcau pe acoperișurile vagoanelor.

Unul dintre ei ținea „de șase” pentru avertizare în cazul apropierii de zonele periculoase. Așa că, atunci când ajungeau în dreptul unei șărme ce putea răzui puhoiul de multime înșuruit pe „punțile” marfarului, urmând că trenul să treacă, de exemplu, pe sub o rețea de înaltă tensiune sau îi pășteau alt pericol eminent, cel de „serviciu” striga din timp: «Șarma!». Și toți călătorii plonjau pe burta pe acoperișurile garniturii. Călătoreau des, înainte și în

Mirajul Occidentului, fie și cel bănațean

Dar să ne întoarcem la oile noastre, la infracțiunile noastre cele de toate zilele, din aprilie 1989. În câteva dosare răsfoite la Tribunalul Iași am găsit zeci de infractori. Inițial, mi-au atras atenția băștinașii plecați de la un amărât de CAP ieșean să se angajeze la unul similar în vestul țării. Chiar și ciobanii găseau de lucru pe imասurile arădene, de exemplu (dar tot Banatul era încet-încet cucerit de astfel de „păștori” - infractori). Și asta nu pentru că erau pășunile mai faine și iarba mai grasă, nu conta faptul că gospodăriile erau mai instăriți. Însă aceștia, odată porniți, nu se opreau cu infracțiunile aici. Visau la capitalism. Visau să ajungă și mai departe, pe un teren mai fertil.

Deculul unui gest curajos de a evada din lagărul românesc era produs mai ales după ce nivelul de alcool din sânge creștea simțitor, obiectiv îndeplinit mai ales la fapă de seară. Mulți dintre ei treceau fraudulos granița cu Ungaria pentru a ajunge în Occident. Un cioban ieșean a visat chiar să ajungă păstor în Australia. Altul a vrut să ajungă în Austria, dar s-a răstăcit în punctul de confluință a celor trei țări: Ungaria, România și Ucraina, și a nimerit tocmai în patria comunismului: URSS, din care făcea parte Ucraina, unde ajunseser. Toți aceștia fie erau prinși, fie se predau, stăteau câteva zile în arest, în lagăre speciale, după care erau „livrați” autorităților române, iar pentru aceasta luau în medie circa un an de închisoare, trecerea frontierei fiind considerată o infracțiune gravă.

Pe atunci, acum 20 de ani, altele erau tentațiile. De exemplu, un inculpat a făcut pușcărie pentru că a furat un pachet de Marlboro, culmea, chiar de la o rudă. Altul, pentru că a sustras de la soție de care divorțase o parte dintre obiectele casnice: frigiderul Fram, mașina de spălat Alba-Lux, aspiratorul Cealka, un aparat sovietic de radio, un televizor cu lămpi, hibrid, Uranus, și altele. Vă sună cunoscut? Nicidecum, dar cam aștea erau o parte dintre mărcile de bază care circulau în „lagărul” comunist. Dar despre toate acestea vom vorbi (punctual) și în alte episoade dedicate infracțiunilor comise de moldoveni. Aceasta fu darea de seamă cu privire la universalul infracțional moldovean.

Crisinel C. POPA

(Urmare din pag. 1)

„Din inițiativa tovarășului Ceaușescu”

În 1989 se împlineau patruzeci de ani de la crearea Organizației Pionierilor. Inițiativa îi aparținuse, desigur, lui Nicolae Ceaușescu, sau cel puțin așa zicea propaganda: „La cea de-a 40-a aniversare a creării, la inițiativa tovarășului Nicolae Ceaușescu, a Organizației Pionierilor, milioanele de copii ai țării - soimii ai patriei, pionierii și școlarii - reafirmă profunda satisfacție de a crește și de a se educa în anii de mare împlinire ai epocii inaugurate de la IX-lea Congres al Partidului”.

În spatele norului de vorbe

În 1949, Nicolae Ceaușescu era în „școlnului doi” al puterii. La Congresul din februarie 1948, unde s-a semnat „certificatul de naștere” al Partidului Muncitoresc Român, a fost ales membru „supleant” al Comitetului Central, „supleant”, adică cel care înlocuia un membru titular, în caz că acesta din urmă nu-și putea îndeplini mandatul. „Pe linie de stat”, Ceaușescu se ocupa în 1949 cu treburile agriculturii. Până la Plenara CC din martie 1949, care a declarat începutul colectivizării, fusese secretar general în Ministerul Agriculturii, iar din martie i s-a încredințat funcția de adjunct al ministrului Agriculturii. Printre îndatoririle sale, deci, este puțin probabil să se fi numărat și soarta tinerelor viăstare. Oricum, în '89, propaganda repetă până la obsesie că tot și toate se făcuseră „la inițiativa tovarășului Nicolae Ceaușescu”.

Ultima zi a olimpiadei de limba latină

În luna aprilie, în vacanța dintre trimestrele doi și trei, avea loc etapa națională a concursurilor școlare pe discipline, cunoscute cu numele generice de „olimpiade”. Începând de la 9 aprilie, timp de o săptămână, la Liceul „Zoia Kosmodemianskaia” din Capitală, s-au întrecut cei mai priecupți liceeni din toată țara într-ale limbii latine. Sâmbătă, 15 aprilie, s-au anunțat învingătorii și emoțiile participanților s-au sfârșit. În bănci s-au așezat 47 de concurenți din clasele IX-XII, sosiți în Capitală din 28 de județe. Câștigătorii au susținut apoi o probă de baraj pentru calificarea în lotul național de limba latină, care urma să participe între 19-21 mai la concursul internațional Certamen Ciceronianum în Italia, la Arpino, localitatea natală a lui Cicero.

JURNALUL ZILEI

Scinteia
ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN
Anul LVIII Nr. 14511   Sâmbătă 15 aprilie 1989   6 PAGINI - 50 RANI

PLENARA COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU
la Plenara Consiliului Național al Frontului Democratice și Unității Socialiste

... În această zi de sărbătoare, în ziua în care sărbătorim aniversarea de 40 de ani de la crearea Organizației Pionierilor, milioanele de copii ai țării - soimii ai patriei, pionierii și școlarii - reafirmă profunda satisfacție de a crește și de a se educa în anii de mare împlinire ai epocii inaugurate de la IX-lea Congres al Partidului...
... În această zi de sărbătoare, în ziua în care sărbătorim aniversarea de 40 de ani de la crearea Organizației Pionierilor, milioanele de copii ai țării - soimii ai patriei, pionierii și școlarii - reafirmă profunda satisfacție de a crește și de a se educa în anii de mare împlinire ai epocii inaugurate de la IX-lea Congres al Partidului...
... În această zi de sărbătoare, în ziua în care sărbătorim aniversarea de 40 de ani de la crearea Organizației Pionierilor, milioanele de copii ai țării - soimii ai patriei, pionierii și școlarii - reafirmă profunda satisfacție de a crește și de a se educa în anii de mare împlinire ai epocii inaugurate de la IX-lea Congres al Partidului...

Pe urmele străbunilor

Strămoșii poporului român au fost daci și romanii, stia orice elev de școală primară. Prin librării se găsea de cumpărat un joc „instructiv-educativ”, intitulat chiar „Dacii și romanii”. În „epoca Ceaușescu”, istoricii s-au aplecat mai cu atenție asupra strămoșilor daci. Despre romani, creatorii ai unui imperiu întins pe trei continente, oricum se mai stia. Dacii, în schimb, rămăseseră în multe privințe o enigmă. S-au reluat săpăturii arheologice abandonate din felurite motive, s-au deschis altele noi. Sarmisegetusa Regia, capitala regilor daci, Ulpia Traiana Sarmisegetusa - punctul administrativ central al provinciei romane Dacia, cetățile din Munții Orăștiei, Dave-le din Moldova, Muntenia și Oltenia au fost studiate în amănunt de arheologi și istorici.

Războiul întregului popor

După ce trupele Tratatului de la Varșovia au invadat Cehoslovacia în august 1968, la București s-a inventat o nouă strategie militară, numită „războiul întregului popor de apărare a patriei”. Dacă va fi nevoie, fiecare cetățean va apăra patria, cu arma în mână, spuse Ceaușescu în dimineața de 21 august de la balconul Comitetului Central. Dacii ofereau modelul istoric per-

fect pentru „războiul întregului popor”: neam mic, nesupus și brav, cucerit cu greu de romani, după două încercări. Cu toate eforturile specialiștilor, „limba dacă” a fost imposibil de reconstituit. Astfel că liceenii încă se chinuiau în '89 cu tainele limbii latine.

Concurenți aprobați de Elena Ceaușescu

După cum reiese din documentele Secției de Agitație și Propagandă a Comitetului Central, plecarea concurenților și a profesorilor însoțitorii la concursuri internaționale de tipul Certamen Ciceronianum era aprobată de Elena Ceaușescu, factorul de decizie în chestiuni legate de învățământ, cultură, știință. Lucrătorii Secției îi prezentau spre aprobare un mic dosar, conținând numele participanților însoțite de o mică fișă biografică, și date despre concurs.

Gazda competiției, fost „pensionat de demoazele”

Istoria liceului „Zoia Kosmodemianskaia”, gazda etapei naționale a olimpiadei de limba latină, începea undeva în a doua jumătate a secolului al XIX-lea. Prima școală de fete - „Pensionat Domnesc de Demoazele” după cum suna denumirea inițială, apăruse din inițiativa domnitorului Barbu Știrbei. În 1890, arhitectul Ion Mincu a proiectat clădirea școlii, care până atunci funcționase în mai multe locuri din București. Construcția lui Mincu există și astăzi și figurează pe lista monumentelor istorice. De-a lungul vremii și-a schimbat de mai multe ori denumirea - Școala Centrală, Școala secundară de fete, Școala Marica Brâncoveanu (după numele soției voievodului Constantin Brâncoveanu), Liceul defete nr. 10, Școala medie mixtă Zoia Kosmodemianskaia. În 1989 se numea Liceul de filologie-istorie Zoia Kosmodemianskaia.

Cristina DIAC

Moda primăverii '89

(Urmare din pag. 1)

Acest lucru este posibil dacă ne gândim că în secolul acesta mari creatori de modă, rămași în istoria costumului ca mari artiști, au încercat să dea veșmântului cele mai rafinate forme. Dar să ne întoarcem la taioarele noastre, așa cum ni le recomandă creatoarea Felicia Chivu; se poartă mai ales ansambluri compuse din fuste uni, negrul fiind pe primul plan, și taioare pepit, cu carou mic, sau mai pronunțat și, firește, dacă silueta o îngăduie, carouri mari. Albul și negrul sau albul și roșul sunt culori preferate pentru taioare, dar se pot îmbina tot atât de bine movul cu griul. Cât despre jocul lungimilor, ele apar în această primăvară într-o adevărată gamă, în care nu se exclude nici o posibilitate, de la „mini” la „maxi”, trecând prin lungimea care atinge genunchiul sau îl acoperă. Singura recomandare pe care v-o facem este aceea de a nu uita că fusta lungă, mai ales cloș, subțiază și este de o eleganță rafinată, iar fusta scurtă este potrivită celor foarte tinere.

Cât despre taior, dispăre și aici tăietura știută, varianta a sacoului masculin, apărând aproape permanent bascul, în diverse variante, și dacă vrem, găsim totuși o idee de inspirație masculină, aceasta se află în frac, o serie de taioare având partea din spate croită asemănător acestuia. Multe taioare au formă de bluzon, și dacă se recurge la formula clasică, creatorii adaugă broderii, aplicații de gulere în care albul predomină.

Slăbiți cu grijă!

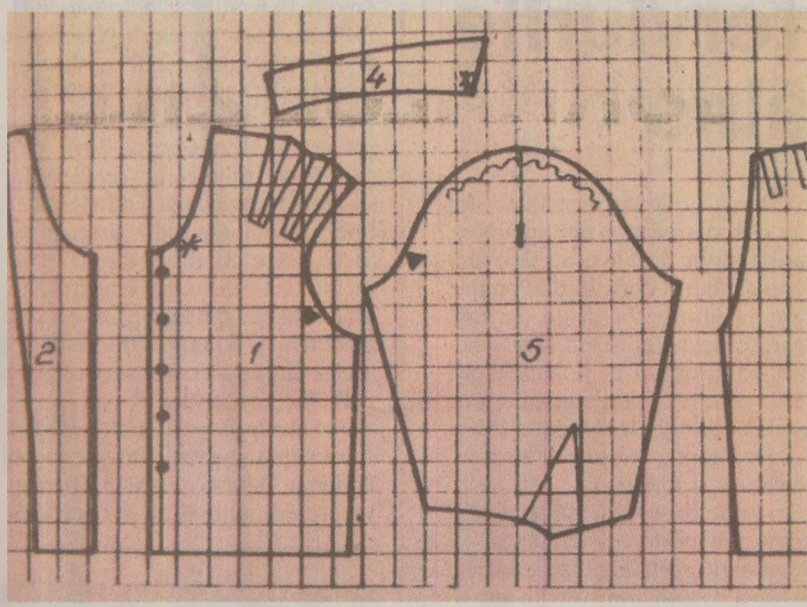
Pe lângă recomandările vestimentare, revista Femeia publică și sfaturi privind menținerea unei siluete proporționate. „Suntem, într-adevăr, în prag de vară și problema numărului unu trebuie să devină silueta, pentru că rochiile subțiri ale verii fac să se vadă, ba chiar să fie subliniată silueta îngroșată. Câteva kilograme pe care le-am luat în anotimpul rece nu sunt tocmai ușor de „dat jos”, și vă recomandăm să nu vă grăbiți, recurgând la un regim drastic de slăbire. De aceea, să încercăm metoda slăbirii prin meniuri cu un număr redus de calorii, cu atât mai mult cu cât acum, în primăvară, putem profita din plin de o serie de legume. Înainte de a vă face o serie de recomandări, vă sfătuim să vă supravegheați funcționarea intestinului, combatând constipația, mai frecventă la femei. Beți ceaiuri medicinale laxative, mâncați legume crude sau fierte, suc de legume și, dacă vă este la îndemână, nu uitați virtuțile țărâței de grâu (o lingură de țărâțe de grâu într-un pahar cu apă, dimineața pe stomacul gol sau înaintea fiecărei mese). Nu uitați că vă săturați mai ușor dacă mestecați lent și îndelung alimentele.

Bluză de primăvară

Vă prezentăm o bluză pentru primăvară, din țesături de mătase într-o singură culoare, asortată taiorului la care se va îmbrăca. Măneca este lungă, pe cot, încrețită la partea de sus ori cu cute. Grupe de câte 4 cote cusute și necălate, atât în față, cât și la spatele bluzei, dau acesteia o notă tinerească.

Sub guler, din același material sau în culoare contrast, se poate atașa o lavalieră. Tiparul din schiță este calculat pentru măsura 48, cu următoarele dimensiuni: circumferința la bust 100 cm; grosimea taliei 80 cm. Fiecare pătrat din talia desenului are latura de 5 cm. (Ing. Mihaela Cociș, vicepreședintă a Casei de modă „Venus” - București, Femeia, nr. 4/1989)

Pentru reînvierea tenului și propunem să apelați din nou la măști, atât de benefice pentru ten. Când fața dumneavoastră este ridată și obosită preparați dintr-o lăptuică opărită, freată cu o lingură de lapte și o linguriță de ulei, o mască ce se ține pe obraz 30 de minute, după care se aplică comprese cu infuzie de mușețel. Pentru combaterea coșurilor radeți și apoi storceți printr-un tifon o ridiche neagră; ceea ce rămâne se încălzește, se fărâmițează și se aplică cald pe obraz 20 de minute. Se spală tenul cu suc de stors la început, se clătește cu apă în care s-a dizolvat o lingură de bicarbonat. Pentru un ten pistruiat fierbeți un sfert de litru de lapte cu 100 g de hrean. Strecurați și aplicați, după ce s-a răcit, conținutul pe obraz.

Primăvara, când soarele este puternic, apar pistrii și este momentul să folosiți un machiaj adecvat, acoperind în întregime obrazul cu pudră, după ce în prealabil s-a aplicat crema potrivită tenului. Pentru ca rimelul să nu se „topească” din cauza căldurii, este mai bine să vopsiți genele la un cabinet cosmetic. De asemenea, nu uitați să epilați părul de pe brațe și picioare, mai ales acum, când treceti la rochiile de vară.

Gimnastica de întreținere

Din sfaturile specialiștilor revistei Femeia pentru păstrarea unui corp de înviat nu lipseau indicațiile de „fitness” (dar cine folosea cuvinte englezești când aveam atâtea cuvinte cu rădăcini latine!). Gimnastica zilnică trebuia să aibă patru exerciții de bază:

Exercițiul numărul 1. Culcați-vă pe spate în apropierea unui perete, în așa fel încât șezutul să atingă peretele. Coborâți-vă picioarele astfel încât acestea să atingă pieptul, apoi, încet, duceți-le la loc, lipindu-le de perete.

Exercițiul numărul 2. Culcați-vă pe spate cu picioarele sprijinite pe un taburet. Respirați, făcând în același timp mișcări imperceptibile de alunecare cu picioarele înainte și înapoi.

Exercițiul numărul 3. Culcați-vă pe spate, cu brațele întinse pe lângă corp și picioarele indoite. Sprijiniți-vă ușor pe falpi și încercați să înaintați pe spate, apoi reveniți.

Exercițiul numărul 4. Așezați-vă ghemuit, cu tălpile atingând fețele. Brațele aduse în față, puțin încrucișate, sprijină fruntea. Rămâneți astfel 3 minute și respirați cât se poate de ușor.

Scrisoare de mulțumire

(Urmare din pag. 1)

Este cea de-a doua: cu șase luni înainte i-am mai trimis o scrisoare similară la care nu am primit nici un răspuns. Aceasta este motivul pentru care de data aceasta am difuzat textul câtorva zeci de personalități politice și literare. Nu mi făceam iluzii, dar simțeam nevoia de a-mi defini propria situație și de a face - formal - tot ceea ce depindea de mine pentru a redeveni - renunțând atât la postura de martir, cât și la cea de erou - pur și simplu un scriitor. Spre marea mea surpriză de data aceasta am primit un fel de răspuns. Editura „Minerva”, unde aveam sub tipar încă din vara trecută o culegere de poeme, a fost autorizată să imprime cartea. Dar este un anunț deocamdată teoretic. Numai atunci când veți primi un exemplar al acestei cărți veți putea fi sigur că m-am întors din infern. Și apoi, chiar dacă această carte va apărea, ce se va întâmpla cu viitoarele cărți? Mă află la cea de-a treia interdicție și încep să mă obișnuiesc și să înțeleg logica lucrurilor: totul se învârt în cerc, pentru că nici eu, nici istoria nu suntem dispuse să ne schimbăm părerea. Iar părerea mea este că eu trebuie să rămân alături de cititorii mei (ipocriții poate, cum spune Baudelaire, dar atât de chinuți și de înspăimântați), pentru simplul motiv că suferința și spaima lor sunt izvorul și materia primă a literaturii mele. Pentru că am oroare de politică, dar sunt inseparabil legată de durere. De alfel, care poet poate spera mai mult decât să fie copiat de mână, difuzat pe ascuns, știut pe de rost? Este tulburător și chiar exaltant să simți alături de tine un popor, chiar dacă pentru acest război privilegiu trebuie să renunți la utopia libertății absolute. Sunt conștientă că această definitivă solidaritate cu suferința colectivă reprezintă puterea mea și, în același timp, limita mea, pentru că ea îmi interzice să iau în considerare, chiar și prin absurd, soluția exilului. Simt cum, aproape fără să-mi dau seama și chiar împotriva voinței mele, am devenit de-a lungul anilor în țara mea un fel de simbol, iar un simbol nu se poate muta în țări mai

calde (de alfel, nu cred că aș putea scrie în altă parte, am în mine ceva de plantă legată în mod fatal de un anumit pământ). Nu e ușor să accept astfel condiția de victimă a unei speranțe poate exagerate: aceea de a crede că un popor își poate salva sufletul prin crederea în poezie, o poezie care a încetat de mult să fie numai o artă, devenind o posibilitate - poatesingura - de a gândi. Dar asta nu înseamnă că sunt nefericită, dimpotrivă: există puțini poeți norocoși în lumea actuală și eu cred că mă număr printre ei.

Evident, toate aceste considerații nu duc la concluzia că ne vom întâlni în curând, ideea de a călători în străinătate apare ca imposibil de prevăzută acum și aici, chiar dacă prin hazard (nu este cazul) și primi vizele mi s-ar părea că nu este chiar momentul potrivit de a pleca (chiar și pentru o foarte scurtă perioadă) din țară și mi-ar fi frică să nu fiu împiedicată să mă întorc. Dar nu sunt totuși prea pesimistă. Sunt sigură că va veni o vreme în foarte îndepărtată când vom putea face cunoștință (descoperindu-ne din primul moment prieteni vechi!), când voi putea revede Italia, iar Dvs. veți fi din nou invitată permanent al universitarilor și scriitorilor români. Până atunci vă trimit această nouă sticlă aruncată în mare pentru a vă mulțumi din toată inima Dumneavoastră și colegilor Dumneavoastră - poeți, profesori, intelectuali italieni - care m-ați susținut prin numele dvs. și prin încrederea dvs. în forța vitală a cuvântului, și vă rog să primiți, Stimate Prieten, expresia sentimentelor mele de neclintită recunoștință. Fac din Dvs. destinatarul întregii mele emoții nu numai pentru că sunt sigură că Dvs. sunteți inițiatorul gestului de solidaritate cu mine, ci și pentru că, în calitate de cunoscător al realităților românești de astăzi, puteți înțelege de ce această scrisoare de mulțumiri nu este totuși, pentru moment, o scrisoare deschisă.

Cu cel mai colegial salut,
La revedere,
Ana Blandiana

DIN ARHIVA CC AL PCR

COMPOZIȚIA MEMBRILOR DE PARTID DUPĂ VÂRSTĂ

- până la 30 de ani	737.772	20,0%
- de la 31 ani până la 40 ani	1.124.799	29,80%
- de la 41 ani până la 50 ani	804.675	21,40%
- peste 50 ani	1.113.924	29,80%

Arhivele Naționale, CC al PCR - Secția Organizatorică, dos. nr. 15/1989

JURNALE PERSONALE

(Urmare din pag. 1)

Vrea să mă sărute. „Nu-i voie, așa se spune, că morții să nu sărute pe cei vii. Lasă, mamă, că ne vedem mai des în vis, ca acum”. Imi spun în sine-mi: „Căci eu doar visez acum”. Ea se oprește, e de acord cu ce spun, imi face semn cu delicatețe și se retrage. „La revedere, mamă!” - și mă trezesc. Încep să plâng ca un copil. La înmormântare n-am plâns. Tare mi-e dor de ea! Și când scriu acum, mă podidește un plâns în hohot. E posibil ca ea să nu mai fie niciodată?... A început iar să plouă. Iar umbra toștescui pe acoperiș, cu amicii lui, ca hotențoi, să aranjeze antenele pentru televiziunea bulgărească și „video”. Nu prea sunt în toane bune, cu toate că e vacanță.

Dl. Dimisianu ține de trei luni un articol despre care spune că este excelent. Chirilă nu publică pe „Creangă”, solicitat de ei. Oprisan nu a primit picul cu documentele expediate. Primesc, totuși, de la Crihană „Perpessicus interpretat de...” Vae victis! Ieși și umbli prin ploaie vreo oră. Fetele n-au venit. Telesclicolea, cea mai frumoasă emisiune. Câtece patriotice și un film coreean; „Legenda lui Ou Bali” - răsul lumii. Stop. Și fetele tot nu au venit. Și, mă rog, de ce ar veni, de ce n-ar sta și mâine la București?

C. Trandafir, Jurnal în curs de apariție la Editura Libra

ARTICOLUL ZILEI

„Priza unui gen”

Genul filmului polițist, de acțiune, sau cvasipolițist - reprezentat la noi prin pelicule atrăgătoare (să ne gândim la filme semnate de Sergiu Nicolaescu sau la Un om în loden, primul film semnat ca regizor de Nicolae Mărgineanu), include și Calculatorul, mărturiseste r. George Cornea, a cărui dezinvoltură și ritm inspirat ne face plăcere să le observăm încă o dată, revăzând filmul pe micul ecran. Aș remarca de astă dată opțiunile echilibrante ale regizorului: în privința distribuției: în rolul șoferului lăptar, Mircea Diaconu este o apariție de neuitat. Ca fermec în buimăceala lui detectivistică, în împănarea naivă, în amărăciunea plină de umor, câtă inventivitate în gesturi și câtă mobilitate a fizionomiei! Alt rol bine rezolvat, al frumoasei doctorițe - Ioana Pavelescu își încarcă personajul cu un fel de derută particulară, o dezorientare sugerată cu grație bine știută. Exact, viro, jucând într-un ritm bine găsit și menținut pe tot parcursul filmului este Dan Condurache, în rolul ofițerului de interne. Dana Dograu, care a ajuns la performanțe în interpretarea personajelor ambigue, aici într-un rol de „negativă”, pusă pe înavuțire și spionaj, jucat de asemenea credibil, cu masca prefăcătoriei și rictusul vulgarității. Calculatorul mărturiseste (cu toată doza lui de naivitate dintr-o urmărire auto care seamănă cu „de-a hoții și vardiștii”) este un film care se încheagă, cu cap și final (puțin forțat plăcerea în corpore la munte și pactizarea urmăriților cu urmăritii, plus aerul de week-end fericit și deconectat) cu actori bine distribuiți și un ritm interior susținut.

O pledoarie pentru ieșirea din singurătate pentru sensul vieții personale - bucată aceea de timp și de suflet pe care, o dată cu trecerea anilor, ne sfirm parca s-o dezvoltăm atât de ușor - a fost. Suntem cinci (producție a studiorilor din RD Germană, regia Richard Engel, cu Petra Kelling, Mathias Fricke, Bjorn Lorenz, Thomas Dannemann, Katrin Grolms). Șef de magazin alimentar, mamă cu patru copii, dintre care trei niste vlăgani adolescenți simpatici, plus o răsfățată de fetiță hazoasă ce

se cheamă o femeie tânără. Ceva din farmecul tinereții s-a păstrat însă în bunătatea expresiei, ceva din celula aceea nevăzută și greu de identificat a rămas neatins. Ceva firav, acea formă de feminitate înăbușită cu insistență de responsabilități, program fix, subalterni nedisciplinați, state de plată, telefoane, menaj.

Și uite că mama celor patru copii, „șefa” cu principii și cam inflexibilă, ce-i drept, de maximă corectitudine, păstrând un abur de ușoară suavitate, chiar dacă puțin ofilită, într-o poveste de dragoste la fel de... suavă!

Orice film care și propune ca subiect o iubire la a doua (la a treia, în fine...) tinerețe conține o doză de dificultate. Nuamțele sunt altele, mai greu de sugerat. Altele elanul și impulsivitatea tinereții. Alta e precauția unei vârste rezonabile. Nici Ilonei nu i-este deloc ușor așa, față în față cu împotriva unei fatițe, cu îndărătmăcia îmbufnată a fiului, cu mentalitatea „puștimiti” obsesivă ca mama să facă, să dregă, să muncească și să aducă banii acasă, dar nu să se îndrăgostească, să-și pună rochie de seară și s-o zbughască la concert!

Se pare totuși că Ilona îl iubește de-adevăratețe pe Klaus, cel cu zămbetul fermecător, cu casca lui de constructor, un bărbat degajat și suficient de sigur pe sine, tocmai cum îi șade bine unui posibil viitor soț!

„La vârsta noastră, nu aveam curaj să riscăm”, spune Klaus cu înțelepciune. Nepotrivirile ies mai ușor la lumină, inflexibilitățile se dezvoltă mai ușor, el înțelege mai greu, parțelarea sentimentelor” (școală, slujbă, copii, familie, subalterni... unde-o fi locul meu? Eu sunt o mică problemă personală?). Ea trage după sine un soi de rigiditate, o intransigență, „tovărășescă” puțin obstinatoare, nițel pisăloagă, nițel prea voluntară, lucru cu urmărită excelența la slujbă, dar declanșând situații jenante, de criză în... iubire!

Sutem cinci este o pledoarie deschisă pentru familie, pentru această frumoasă și nobilă încercare de-a ieși din singurătate.

Cleopatra LORINTIU
Cinema, nr. 4/1989

Liviu Ciocărlie,
Paradisul derizoriu.
Jurnal despre indiferență, București,
Humanitas, 1993, p. 39-40

DEZASTRUL DE LA HILLSBOROUGH

Pentru fanii lui Liverpool și pentru întregul fotbal britanic, ziua de 15 aprilie va rămâne legată pentru totdeauna de una dintre cele mai mari tragedii din istoria fotbalului, dezastrul de la Hillsborough. În urmă cu exact 20 de ani, 96 de suporteri ai „cormoranilor” și-au pierdut viața în urma incidentelor produse pe stadionul din Sheffield la un meci din semifinalele Cupei Angliei cu Nottingham Forest. Trecuseră doar patru ani de la o altă nenorocire: „drama de la Heysel”. Și atunci fuseseră implicați susținătorii ai lui Liverpool, însă din cele 39 de victime, majoritatea erau fani ai lui Juventus, adversara de atunci din finala Cupei Campionilor.

Partida era programată să înceapă la ora 3 după-amiaza. Cu 15 minute înainte de fluierul de start, fanii au fost invitați să-și ocupe locurile. Improvabil spus, pentru că la acea vreme nu existau scaune, ci doar peluze cu gradene și locuri în picioare, iar capacitatea tribunei era deseori depășită. Presa vremii relatează că o parte din fanii veniți din Lancashire au fost întârziți de lucrări la carosabil neanunțate anterior, astfel că între 14:30 și 14:40, la intrarea peluzei care fusese alocată susținătorilor lui Liverpool, încă se afla o mare de oameni. Pentru a evita îmbulzeala la porțile de acces dotate cu turnicheți, forțele de ordine au decis deschiderea unor alte porți folosite în mod normal pentru evacuare. Astfel, câteva mii de persoane au năvălit brusc pe stadion. Unii dintre suporteri aflați în față au fost prinși într-un perimetru îngust, iar 96 dintre ei au fost zdrobiți. Inițial, puțini și-au dat seama de ceea ce se întâmplase. Oamenii erau atenți la meciul care între timp începuse. Abia la ora 15:06, arbitrul, avertizat de Poliție, a oprit jocul. Bilanțul a fost tragic: 94 de persoane au murit, iar 766 au fost rănite. Patru zile mai târziu, numărul celor decedați a ajuns la 95, după ce un băiat de 14 ani s-a stins și el la spital. Ultimul care și-a pierdut viața a fost Tony Bland, în martie 1993, după aproape patru ani de comă. Printre victimele de la Hillsborough s-a aflat și un văr primar al lui Steven Gerrard, actualul căpitan al „cormoranilor”.

Zeci de suporteri ai lui Liverpool și-au găsit sfârșitul pe stadionul din Sheffield, în fatidica zi de 15 aprilie 1989.

FOTO: AFP/MEDIAFAX

În aprilie 1989, Jamie era un adolescent de 16 ani. A plecat către Sheffield împreună cu un grup de prieteni, văzând la un meci pe cine și la victoria lui Liverpool. Ulterior, el a povestit pentru BBC drama care avea să-i marcheze viața pentru totdeauna. „Am așteptat în afara stadionului mai bine de jumătate de oră, sperând că nu vom mai sta așa mult la rând. Era aglomerat, dar nu mă simțeam rănit, dar nu mă simțeam bine. Până la urmă ne-am așezat la coadă. I-am arătat unui polițist biletele și el ne-a spus încotro trebuie să ne îndreptăm. Mulțimea creștea în spatele nostru. Am intrat prin tunelul care trecea pe sub etajul

superior al peluzei. Făcuserăm jumătate din drum când marea de oameni s-a oprit. Începuseră să mă simt incomfortabil și după două minute m-am trezit luat pe sus și cărat cu grămadă către tribuna supraaglomerată. Nu pot spune câtă vreme am stat în înghesuială aia, dar când am văzut un bărbat de vreo 30 de ani urlând așa cum nu mi-am imaginat vreodată că este posibil, mi-am dat seama că era ceva serios. Am simțit o presiune îngrozitoare în zona capului. Nu puteam să respir. Aș fi vrut să închid ochii și să mă odihnesc, dar știu că, dacă aș fi făcut-o, nu i-aș mai fi deschis niciodată. La un moment dat, înghesuiala s-a mai

domolit. Am văzut gardul și m-am îndreptat către el împleticindu-mă. În jurul meu erau scene îngrozitoare. Trupuri contorsionate în poziții bizare. Toți aveau întipărită durerea în ochii încă deschiși. Erau zecile sau poate mai mulți, unii tineri, alții bătrâni, dar toți morți. Am plecat de la stadion în viață, dar fără să știu unde erau vărul și prietenii mei. Mi-am sunat mama și i-am spus că o iubesc. Timp de doi ani n-am mai fost în stare să merg la nici un meci al lui Liverpool, iar pentru mine fotbalul nu a mai fost niciodată la fel.”

În urma dezastrului, premierul britanic din acea vreme, Margaret Thatcher, l-a însărcinat pe lordul Justice Taylor să ancheteze cazul și să găsească soluții pentru ca astfel de evenimente să nu se mai întâmple. Concluziile au fost consemnate în documentul cunoscut sub numele de Raportul Taylor, adoptat în forma sa finală în 1990.

Actul recomanda, printre altele, ca stadiilele britanice să aibă locuri pe scaune, toate numerotate, iar gardurile despărțitoare au fost eliminate. Deși au existat voci care au susținut că aceste măsuri au contribuit la diminuarea spectacolului în tribune, toată lumea a fost de acord că schimbările au fost benefice pentru siguranța spectatorilor.

Delia GOMOESCU

AICI RADIO EUROPA LIBERĂ!

România, pe banca acuzării: Persecutarea disidenților și violarea drepturilor omului

Isolarea internațională a României a atins noi culmi, în urma persecuțiilor disidenților.

Faptul că România încalcă în mod constant drepturile omului, precum și represaliile lui Ceaușescu împotriva disidenților și a celor șase foști oficiali ai PCR care i-au trimis o scrisoare de protest au atras un nou val de critici internaționale. În vreme ce reformele se extind cu o împetuțitate nouă în câteva țări care fac parte din ceea ce se numește în mod obișnuit blocul estic, poziția inflexibilă a României devine mai stridentă, iar izolarea Bucureștiului crește. Tendința critică a culminat recent cu decizia Comunității Europene de a suspenda negocierile cu România.

Reacțiile SUA

La Washington, Departamentul de Stat a anulat o întâlnire bilaterală la nivel înalt și a avertizat autoritățile de la București, în termeni duri, să stopeze politica represivă. Senatorul Dennis DeConcini și congresmenul Steny Hoyer, cancelarul și președintele, și vicepreședintele Comisiei pentru Securitate și Cooperare în Europa au apreciat curajul celor care au semnat scrisoarea de protest și al celor care au criticat regimul și și-au exprimat „puternica susținere morală”.

La 11 și 12 aprilie, Ceaușescu s-a întâlnit cu Robert Robertson, vicepreședinte al American Business for International Trade, care a vizitat Bucureștiul împreună cu o delegație de oameni de afaceri americani. La discuții au participat primul-ministru Ștefan Andrei și ambasadorul SUA, Roger Kirk. De curând, Ceaușescu a anunțat că România și-a plătit toată datoria externă înainte de termenul prevăzut. Pe fondul favorabil al unei astfel de situații financiare, românii vor acum să „prospecteze posibilitatea de a dezvolta și diversifica comerțul și de a extinde cooperarea economică”. Ceaușescu a subliniat că reînnoirea statutului de „Națiunea cea mai favorizată” ar trebui să fi o decizie pur economică. Opinia sa a fost însă total diferită de cea a autorităților SUA, care au continuat să insiste asupra priorității drepturilor omului în relațiile SUA-România.

Poziția a fost întărită la Washington de către Condoleezza Rice, director pentru relații cu Uniunea Sovietică și Europa de Est, în Consiliul Național de Securitate al lui George Bush. Ea a spus, la 12 aprilie, că, în vreme ce SUA se simte în siguranță datorită evoluțiilor din Polonia și din Ungaria, nu aceeași este situația în raport cu România: „Politica noastră este să privim diferit statele din Europa de Est și să încurajăm și să perpetuăm relațiile cu acelea care au ales să încerce reforma politică și economică”.

Între timp, Departamentul de Stat a pregătit un raport strategic despre România, raport care trebuie prezentat președintelui Bush în curând. Se

știe deja că Ceaușescu nu are în viitorul apropiat nici o șansă de a-și atinge obiectivele pe lângă SUA. Aceasta include creșterea exporturilor românești, obținerea de licențe pentru tehnologii performante, vizite la nivel înalt pentru a crește prestigiul regimului român, redobândirea statutului de „Națiunea cea mai favorizată”.

Proteste din Franța, Marea Britanie și Germania de Vest

La 16 martie, încălcarea drepturilor omului a determinat retragerea ambasadorului francez din România și amânarea întâlnirii anuale a Comisiei Guvernamentale Reunite. La 22 martie, președintele François Mitterand și-a exprimat sprijinul moral față de cei care au criticat regimul lui Ceaușescu, iar la 5 aprilie cotidianul parizian Libération a scris povestea a 83 de familii franceze care au plătit autorităților din România 1.000 de dolari pentru a „adopta” copii români și care, după un an, încă mai așteaptă copiii.

Criticele despre abuzurile din România au continuat și în Marea Britanie. La 6 aprilie, William Waldegrave, un tânăr diplomat în British Foreign Secretary, a hotărât să își anuleze o vizită în România până când nu va primi confirmarea că țara își respectă pe deplin obligațiile internaționale cu privire la drepturile omului. Bucureștiul a reacționat cu furie și și-a chemat ambasadorul de la Londra pentru consultații pe tema uneltirilor Angliei și Ungariei împotriva integrității teritoriale a României. International Press Institute, cu sediul la Londra, și-a reînnoit apelul de eliberare a celor trei jurnaliști români care au fost arestați pentru că au tipărit și au distribuit fluturări care criticau guvernul. (Ceaușescu nu a răspuns protestului anterior al Institutului.) La 14 aprilie, Ministerul de Externe al Marii Britanii, Sir Geoffrey Howe, a declarat că țara va continua să lanseze cât mai multe proteste posibil împotriva „conduitei intolerabile a Guvernului român și a președintelui Nicolae Ceaușescu”. El a adăugat: „Condamnarea cruzimii culturale și umane este lansată”. Howe a afirmat clar că ambasadorul britanic va rămâne la București, pentru a „lupta împotriva condițiilor de sub regimul Ceaușescu”. Între timp, un membru al opoziției din Parlament, Paul Flynn, un laborist, l-a descris pe Ceaușescu drept un „lider care și-a oprimat poporul în mod repetat, cu o cruzime primitivă și cu o aroganță demnă de un tiran medieval”.

Mihail Sturza
Radio Europa Liberă (München)
- Raport al secției de cercetare, condusă de dr. M. Șafir, Document din „Arhiva 1989”, Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca
(Traducere din limba engleză de Eliza DUMITRESCU)

DIN ARHIVELE SECURITĂȚII

Brucan le-a spus anchetatorilor despre interviurile date de Gheorghe Apostol presei străine

Strict secret
Exemplar unic
Notă
1. Din ancheta efectuată asupra lui Brucan Silviu în ziua de 15 aprilie a.c., au rezultat următoarele:

A menționat, că dorește să facă o declarație verbală în care să se refere la două aspecte care prezintă importanță, atât pentru ancheta ce se desfășoară în cazul său, cât și pentru cea dusă asupra lui Apostol Gheorghe.

A relatat că, în discuțiile purtate cu Apostol Gheorghe în primăvara anului trecut, a aflat că acesta a făcut o declarație cu privire la unele momente din istoria partidului nostru, precum și referitor la situația social-politică actuală. Această declarație a fost dată de Apostol la Londra, la Mititelul Cristian, șeful secției române a postului de radio BBC, precum și la München lui Georgescu Vlad, fost director al secției române a postului de radio Europa Liberă, și

Buhoiu Aristide de la ziarul Universul. O parte din declarație, respectiv cea referitoare la problemele privind istoria partidului, a făcut obiectul a două articole publicate de Buhoiu în ziarul Universul în luna mai 1988.

A subliniat că își dă seama de faptul că ancheta se apropie de sfârșit și dorește să facă unele precizări în (legătură) cu activitățile dușmănoase pe care le-a desfășurat până (acum). A recunoscut că a întreținut relații strâns cu diplomații americani și englezi cărora le-a furnizat anumite date și informații, în ceea ce a-i determina să-i asigure protecția prin acțiuni ale guvernelor țărilor lor, în situații în care autoritățile române ar trage la răspundere pentru activitatea sa. Este convins de faptul că acțiunile întreprinse de el au adus pagube țării atât în plan politic, cât și în cel economic.

Este hotărât, chiar și în situația mutării, ca atunci când condițiile de natură politică permit și când se con-

sideră oportun, să-și aducă contribuția, dezinteresat, la promovarea anumitor interese ale țării noastre în raporturile cu alte state.

2. În cursul dimineții, între soții Brucan au avut loc mai multe discuții în care Brucan Alexandra i-a solicitat soțului să se implice mai mult în problema mutării, respectiv să o ajute să decidă ce bunuri vor lua la Zimnicea și ce vor lăsa la București. Aceasta pentru că nu dorește ca în situația în care vor reveni reprezentanții Consiliului Popular, aceștia să constate că el nu a întreprins nimic în sensul celor discutate anterior.

Brucan Silviu, vădit iritat de fermitea soției, i-a răspuns că „va aprecia ce este de făcut”, iar în situația în care reprezentanții vor veni, scopul lor nu este de a-i muta, ci de a constata „care este rezultatul presiunilor care se exercită asupra lor”.

Cei doi au făcut, de asemenea, comentarii tendențioase cu privire la pretinsa conjunctură internațio-

nală nefavorabilă țării noastre, context în care s-au referit și la cazul Cornea Doina.

Brucan Silviu aprecia că forța și perseverența cu care ea își (spune) ideile constă, printre altele, și în unitatea familiei (...) care este rar, foarte prețios și la care trebuie să (...) 16 aprilie 1989 (...) București. A rezultat că și-a pregătit lucrurile în vederea mutării și așteaptă decizia reprezentanților Consiliului Popular.

3. Între orele 12:15 - 13:30, Brucan Alexandra a fost vizitată de Galan Emil, prietel în care, acesta a fost pus în temă cu situația fiecăruia din membrii familiei Brucan și a intenției lor. Deși Galan și-a exprimat părerea că „nu prea crede în chestia cu mutarea”, Brucan Alexandra i-a replicat că problema este serioasă și certă, „minuni nemaleputându-se întâmpla”. Ea a început deja să împacheteze lucrurile, în special hainele și cărțile, deoarece mobila nu o prea interesează. În ciuda asi-

gurărilor date de anchetatorii soțului său, cu mutarea se va mai amâna cu câteva zile, se aștepta ca azi să revină reprezentanții Consiliului Popular care, la ultima lor vizită, au fost foarte categorici și fermi. De asemenea, l-a informat pe Galan despre vizita pe care diplomatul american Michael Parmly le-a făcut-o cât și despre intenția acestuia de a reveni miercuri, 19 aprilie a.c.

În final, cei doi au apreciat că o adevărată performanță faptul că România a reușit să lichideze datoria externă, comentând însă că acum se așteaptă, de către toată lumea, a îmbunătățire a aprovizionării cu produse alimentare.

Nr. D-3/00184454
Din 15 aprilie 1989
Document din volumul:
Dosarul Brucan. Documente ale Direcției a III-a Contraspionaj a Departamentului Securității Statului (1987-1989), Iasi, Editura Polirom, 2008, p. 594-596

SUGESTII, SESIZĂRI, RECLAMAȚII

Un depozit cu probleme

Importanța și interesul ce trebuie să se acorde activității de recuperare și valorificare a materialelor refolosibile sunt, după cum bine se cunoaște, statuate în acte normative, în hotărârile de partid, sunt subliniate cu fermitate în indicațiile și orientările secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, nu numai ca o obligație profesională, ci și ca o îndatorire civică, patriotică. La CFS Săvinești, bună oră, în anul trecut, din 13 indicatori specifici acestei activități, au fost realizați și depășii doar 2 (la fontă și hârtii-cartoane), în timp ce planul la unele materiale de bază (oțel, cupru, bronz, plumb, aluminiu ș.a.) a cunoscut neîndepliniri mai mari sau mai mici. Inginerul Ioan Florin Zăicescu, șeful centrului Piatra Neamț al IJRVMR Neamț, care ne-a furnizat aceste date, opinează, în cunoștință de cauză, desigur, că, față de anii din urmă, la CFS Săvinești, problemele materialelor refolosibile și refolosibile (MRR) i se acordă tot mai mult interes. Așa se face că rezultatele înregistrate în primul trimestru al acestui an sunt peste plan sau mult mai aproape de el și, desigur, de posibilitățile reale ale combinatului. Străbătându-i împreună, incinta, ne-am convins de multe schimbări în bine. Ne referim la organizarea recuperării materialelor și sortimentele, în containere speciale, la depozitarea ordonată a lor în spațiile exterioare ș.a. La depozitul nr. 41 ajungem împreună cu ing. Dumitru Lăcătușu, șeful serviciului MEA. Aici se adună tot ce înseamnă material refolosibil existent sau „produs” în combinat. În interiorul și în afara lui, câteva echipe de muncitori lucrează la dezmembrarea unor utilaje, la sașizarea și pregătirea pentru livrare a materialelor. Primitorul distribuitor Victor Nahoș conduce cu pricepere și interes lucrările, iese o evidență strictă a tot ce intră și iese din depozit. Un argument, în acest sens, este și faptul că din proprie inițiativă, acum o lună și jumătate,

s-a deplasat la Iași pentru a îndrepta o eroare de cântărire a două vagoane deșeurilor de fier, care, „cântărite” de către serviciul transporturi al combinatului, aveau cu 53.800 kg mai puțin, față de greutatea reală găsită la beneficiar. În acest fel, Victor Nahoș susține, și chiar așa și e, că a recuperat, pentru combinat, o pagubă de 53.800 lei și își manifestă nemulțumirea față de atenția ce se acordă acestui depozit. Depozit în care se aflau la data vizitei noastre, aproape 500 tone de metal, nemaiapung de la socoteală alte zeci sau poate sute de tone rezultate din înlocuirea de instalații practice în această recentă revizie și care vor ajunge tot aici. Dar despre ce este vorba. Mai întâi, de faptul că până acum n-a fost rezolvată eficient subordonarea depozitului. Încă se află sub „coordonarea” serviciului administrativ, căruia numai de fierul vechi nu i-arde. Așa se face că presa de imbalotat tablă, în 2 ani, aproape că n-a funcționat, deși un munte de butoaie (circa 100 t) este măcinat de rugină. Această din cauza unor defecțiuni, dar, mai ales a lipsei unui ambalator, deși aici există un om care a fost instruit la IJRVMR să lucreze cu această presă. În ziua vizitei noastre, însă, presa era manevrată de un operator de la fabrica Monomer și imbalotase aproape 2 tone de butoaie. De ce, totuși, n-a lucrat până acum? Nu e stabilită persoana care să lucreze cu presa, ne spune Victor Nahoș, (deși în norma de personal este prevăzut postul de ambalator), nu s-a făcut instruirea de lucru și de protecție a muncii. Așa că nimeni nu și ia răspunderea”.

Victor Nahoș, chiar dacă uneori este prea insistent și agasant, este un om care vrea să facă treabă bună și cere să fie ajutat. Dorința lui nu se pare întemeiată, cu atât mai mult cu cât economia națională nu trebuie să piardă zeci sau sute de tone de materii prime.

Traian SOCEA
Ceahlău, jud. Neamț, nr. 2702
din 1989

Rodii

ORIZONTAL: 1) Cazuri de neadaptare la mediul - Western american; 2) Unul ca asta... insistă! - Scrieri de-o viață; 3) Doctor în arte plastice; 4) Perioadă de bilanț (!) - Reprezentante ale țării; 5) Reușită la perfecție - Unite de masă; 6) Magna cum laude (!) - Curse acvatice; 7) Cadru cu pregătire sportivă - Arbore de plută - Corn de ren; 8) Regula de trei... compusă - Trage la chei; 9) Căzut la drept - Bat toba; 10) Produse de pielărie - Unsoare de gătit; 11) Cuprins de lenel!

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										
11										

- Rădăcină din umeri.
VERTICAL: 1) Medii inconjurător; 2) Înscris în calendar - Orașean get-beget; 3) Floare de mină - Copil de... suflet, în felul său; 4) Suport de reviste - Căpătuț... material; 5) Spațiu miortic (pl.) - Mai din timp; 6) Fructele mâniei (sg.) - Studiul copiilor; 7) Extrem de popular (fem.) - Model la parada modei - Repus în drepturi; 8) Netransmisibil la drept vorbind; 9) Chemat la concentrare - Trase în gol; 10) Se spune... când îți pică fisa - Final de campanie; 11) Evoluție în deplasare - A evolua în nocturnă, în deschidere.

anunțuri

CERERI ȘI OFERTE DE SERVICIU
Combinatul Apicol București, bd. Ficusului nr. 42, sectorul 1 (lângă Aeroportul Băneasa) încadrează: matrișer ctg. 4-6; sudor ctg. 4-6; mecanici mașini injecție mase plastice.

IDMS - București, Bd. Magheru 648, sector 1, încadrează de urgență vânzător pentru magazinul de articole sport și accesorii, numai absolvenți ai liceului economic. Solicitanții trebuie să aibă domiciliul stabil în București.

Caut persoană pentru plimbare bătrân o oră după-amiaza, două zile săptămânal. Oferim și găzduire.

IPD - Mobila, cu sediul în Gara Herăstrău nr. 2-4, sector 2, încadrează conform Legii nr. 12/1971, lucrători gestionari, lucrători comerciali, tâmplari manuali, electrostivitoriști, paznici, muncitori necalificați.

VÂNZĂRI
Mobră, ceas deosebit, radiocasetofon, discuri, casete originale, tranzistor, microfon, televizor, convenabil.

Camera, bucătărie cu gaze, semizentral: cuier, masă, scaune, televizor, fotoliu plat, convenabil.

Placi marmură, borduri mozaic, mașină cusut, pățut copil, haină piele, piese Warszawa, Aro, birouri.

Autograf muzical: Carmen Rădulescu.

Redactorii ediției: Liviu Tudor Samuilă și Irina Niștor.
14:45 Săptămâna politică
15:00 Închiderea programului
19:00 Telegazetă
1 Mai - raport muncitoresc
19:25 Sub tricoul, sub roșu steag. Versuri patriotice, revoluționare
Redactor Viorel Grecu
Regia Traian Rațoreanu.
19:35 Telegazetă.
Redactori: Cornelia Rădulescu, Ioan Ionel
20:05 Melodii de neuitat.
Redactor Florentina Satmari
20:30 Film artistic.
Undeva... sub soare.
22:30 Telegazetă
22:30 Închiderea programului

amintiri

S 722 T P 10849
În lipsa programului la TV, românii „vedeau” noutățile la radio

vremea

Vremea a fost în general închisă, cu cer noros. Au căzut precipitații care au avut și caracter de aversă. S-au semnalat descărcări electrice în cea mai mare parte a țării. Temperaturile maxime au fost cuprinse între 12 și 20 de grade, iar cele minime, nocturne, între 6 și 12 grade. Și în București, cerul a fost mai mult noros. Temporar au căzut precipitații sub formă de ploaie. Vântul a sufla slab până la moderat. Temperatura maximă s-a situat în jurul valorii de 16 grade, iar cea minimă a fost cuprinsă între 7 și 9 grade.